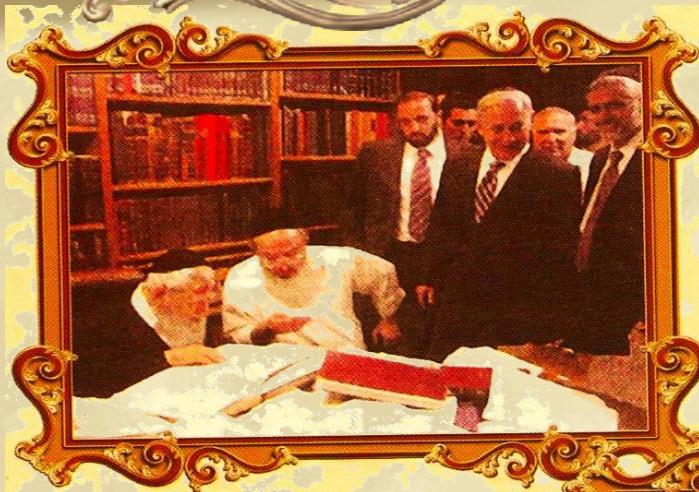

פָּרְקָדָה עַל יוֹסֵף

תמונה אחת שווה אלף מיילים

היה זה בחודש חשוון תשע"ב ביום ראשון לסדר פרשת נח, ראש הממשלה מר בנימין נתניהו מגיע לביקור בביתו של מרן רביינו עובדיה יוסף צ"ל בה"ה בשעה 11:00 בערב להתייעצות מדינית, בליווי השרים החשובים הרב אל"י ישעיהו שר הפנים דא"ה והרב אריאל אטיאס הי"ו שר התקשורות. לተדמתו הראש הממשל ומספריו, בעוד שבעל מקום שמופיע לביקור בכל העולם, אצל שרים, נכבדים, ראשי ממשלה, נשאים, ואפילו רבנים ידועים שם, כולם נפעמים ומתרגשים, להוציאם ומרוגשים, ומהשבותיהם מוסחות ופורחות, ואילו כאן בביומו של ראש הממשלה במעונו של רביינו, קורה דבר בלתי יומן, עם כל הרעש וההמולה אשר בחדר ובביתה שלו, הגם שרראש הממשלה וכל מפמליתו כבר נכנסו לחדרו של מרן, ועומדים סמור לשולחן הלימוד, מרן לא מרגיש כלל בגעשה בחדר!! ראש הממשלה והשרים מוצאים את רביינו רצון על ספריו, צולב בהם אדריכים, בים התורה הקדושה, כולל שקווע ומרוכז ברמה"ח אברוי ושות"ה גידי בלימוד וכתיבת פסק הלכה, כאילו

העולם כולו בטל, מנתק מכל המתרחש סביב, כאילו אין אישatz. רק לאחר כמה דקות ארוכות מנסה השר אל"י ישעיהו להעיר את תשומת ליבו של רביינו שרראש הממשלה הופיע... אלום ראש הממשלה שנפעם מגדול המהזה, מהזה שלא ראה כמוות מיימי, פנה בכבודו ובעצמו לאלי ישעיהו אמר לו: "בקשה אל תפיר על רב למדת תורה..." קר במשך דקות ארוכות המתין לראש הממשלה, עד שהתפנה לישב עמו ולדעת בדברים הנוגעים לחזוק הדת בארץ הקודש.

תמונה זו המובאת כאן מתוך הספר "פוסק הדור" פורסמה בזמןו כלפי התקשורות וגרמה לקידוש ה', שכל העולם ואיפלו רוחקים שלא ידעו מהי חשכת התורה, ראו בחוש מהי שקיעות ואהבת בתורה, הכל ראו בחוש את אהבתנו הגדולה של מון ביתו באהבה שאהב רביינו את התורה בבחינת אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה שאהב רביינו את התורה בו יבו לו, דברים שהוא בשוגרה בחו"י מון יום. לימים סייף רביינו צוקול"ה להראות' לרב יצחק יוסף צ"ל שבאותה שעה היה שקווע בלימוד הלכה סבוכה בדברי הגרא"א בהלכות חלה.

אשפוף יווסף

מאוצרותיו של הרב יוסף חי סימן טוב שליט"א

מחבר סדרת "אשכול יווסף"עה"ת והמודדים

וספרי "כרם יוסף" על הש"ס

השאלה שאלת ר' יוסטן

השגהה פרטיה במלחמות הרבות ברץ ויום פטירתו של מרן רביינו עובדיה יוסף צ"ל

נסmr שנה שעברה במלאת עשר לפטירתו מרן צ"ל

בשיעור השבועי יום ג' בבחמ"ד בית שלמה בירושלים

דרשה זו אי"ה תופיע (עם המקורות) בחודשיים הקרובים בספר החדש גלילי זהב

לצד עוד עשרות דרישות מרתתקות ומרmittelות

היום יש לנו משימה חשובה, לדבר גם על ההילולא של מרן רביינו עובדיה יוסף צ"ל, שבדוק הערב חל עשר לפטירתו שלעה בסערה השמיימה. גם אולי נדבר על המצב, על המלחמה. וזה האיש מריש הארץ, מרגיז מלכות. גם עשר שנים אחרי פטירתו, עדין קדושתו מהדדה, זכרו מהדדה, תורתו מהדדה בבתי מדရשות ובתי כנסיות, וכן יראת ה' של הרב, פועליו, מעשייו, אשר נתע ויגע ועמל, הכל ב"ה עדין קיים וממשיך - עוד יוסף חי.

מצד שני, מרגשים את החסר. היום אנחנו רואים כמה היו גדולי ישראל שבדור האחרון מגנים בתרותם ויראות על דורינו. מרן הגאון הרב עובדיה יוסף צ"ל, מרן הגאון הרב יוסף שלום אלישיב, מרן הגאון רב חיים קנייבסקי, ועוד הרבה גדולים. היה רב יצחק כדורי ע"ה, הולך עם עוז עשרה צדיקים, והוא עושם הקפות על ארץ ישראל, עושים תיקונים, פיטום הקטרות עם כוונות. היום כולם מבינים כמה החכמים הללו הגיעו על הדור. כמה הם הגיעו לעלינו. היום אנו מבינים בעליל כמה התורה היא מגנה ומצלा.

יש סיפורים עד אין קץ על מרן צ"ל. אבל הסיפור המופת הגדול, הוא מסירות נפשו לתורה, העמל שלו בתורה, היגיינה בתורה בצורה שאי אפשר לשער ולתאר. כמו הוא יגע, כמו הוא עמל, ולא מש מאholella של תורה. מילדותו, מצערותו, עד יומו האחרון ממש. מסר נפשו על התורה. היה שוכן לאכול, שוכן לשותות. הרבנית ע"ה הייתה אומרת לו: נו, הכתני לך אוכל, למה לא אכלת? והוא היה מшиб בהתנצלות: מצער, שכחתי! אנחנו בעוה"ר לפעמים שוכנים ללמידה. הוא אף פעם לא שכח ללמידה! הוא שכח לאכול, שכח לשותה.

יחד עם כל גדולתו והרכבתו בתורה שלו, התקיימו בו כל דברי התנא רבי מair: כל הלומד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה. זוכה למילכות, לממשלה, נהנים ממינו עצה ותושיה. הקים ממשלה, הפיל ממלכות, מלכים, רוזנים, נשיאים, ראשי ממשלה - כולם שיחרו לפתחו. אבל למרות זאת, נהג בעונוה מופלאה, לא גבה ליבנו ולא רמו ענינו. קיבל את ראש הממשלה בביתו, ולאחר מכן קיבל נער בגיל 10, ומדבר אליו בגובה העיניים בכבוד גדול, לא פחות מזה שבו קיבל כמה רגעים לפני כן את ראש הממשלה. ואולי אפילו יותר. זו העונוה.

יראת ה', המידות - מוחל על עלבונו. לא היה אדם שפגע בו והוא לא מוחל לו,

אבל, לפי איך שדורש הספר, משמע שזה דין דאוריתא. וראיתי שהמהר"ז הקדוש מביא"¹ ציווה לספר שלו שיכתוב לו את כל הספר תורה ואת החוכרות - שם ה' - לא כתוב, כי שאח"כ האר"י הקדוש בעצמו יכתוב את שמות הקודש בקדושה ובטהרה עם כל הכוונות. אז אם האר"י הקדוש עשה ספר תורה שלא כסדרן, ורק כתב גם מラン החיד"א² שאפשר לכתהילה להניח את שמות הקודש, ולכתוב את הס"ת שלא כסדרן. כתוב את שם ה' עצמו, זה יש מהלוקת הפסוקים אם ציריך כסדרן או לא. אבל כתוב את כל ספר התורה ולהשאיר רק את שמות הקודש, ואח"כ לכתוב את שמות הקודש, זה אפשרי. במקום שלפני כל שם שהספר כתוב, הוא יטבול, ויעשה כוונות. במקום זה משאיר את כל שמות הקודש, כתוב את כל השמות אה"כ בפעם אחת. רק ממשיך עם רצף המשבבה בקדושה ובטהרה ועם הכוונות והטיביות. רק כתב האר"י הקדוש".

איך יכול להיות שהאר"י הקדוש עשה ספר תורה כזה, אם זה לא מהודר לכתהילה? אמנם אולי הוא עשה גם ספר תורה כסדרן, אין יודע. באמת כתוב בשוו"ת גנית וורדים: "ב"ס"ת לא בעין כסדרן אלא נתנה תורה למלאכי השרת, אבל מי שרוצה לדקדק ולעשות ספר תורה עם כל ההידורים של מזויה ותפילין, טובא עליו ברכה". אז למה באמת ספר תורה לא ציריך כסדרן, והרי ספר תורה קדוש יותר? לכארה היה בדיון שגם ספר תורה יהיה כסדרן. אה, זה קשה לעשות ס"ת כסדרן?! וכי אין מצות שחן קשות? לדעת את כל התורה זה גם מצוה, וזה גם מצוה קשה שבקשות. אה"כ למה בס"ת לא הצריכה תורה לעשותו כסדרן?

בעל הכליל חמדה היה גאון עצום. בזמנו היה אחד שדי' את היישולמי'. כידוע, אין לנו היום ירושלמי על קדשים. פעם, אחד רצה לעשות כסף, הילך וחיבר ירושלמי על קדשים והתחליל למכור. בעל הכליל חמדה היה אחד מהחכמים שניגלו שהירושלמי הזה מוזיף. והוא כתב בספרו 'בעל חמדה' שיש הבדל בין תפילין ומזויה לספר תורה. תפילין ומזויה הם מצוה. יש מצוה שהתפילין יהיו כתובות, שהמזווה תהיה כתובה. אז זו צורת המצוה, שהיא כסדרן. אבל ספר תורה, המצוה היא לא כתיבת ספר תורה. מהי המצוה? למלוד! כל המהוות של כתיבת ספר תורה זה בשביב: זקרא בו כל ימי חייו, כמו שלמלר יש מצוה לחתוב עוד ספר תורה כדי שילמד בו תמיד, בלבתו ובראו, שבתו ובקומו.

הבית יוסף³ מביא מהרא"ש במסכת מנחות⁴, ומן רבינו עובדיה יוסף צ"ל מאיר על זה בתשובה ב'יביע אומר', שודאי שיש מצוה יעתה כתבו לכם את השירה הזאת - לכתוב ספר תורה, אבל גם אדם שכותב ספרים, כגון שוקנה ש"ס טור ובית יוסף, ותרום אותם לבית מדרש שלומדים בהם, מקימים בהז מצות עשה של "ועתה כתבו לכם", ואפי' יותר מאשר היה מקיים בכתיבת ס"ת שכולה האי ואולי יקרו באזה. ולמה? כי כל העניין של ועתה כתבו לכם את השירה הזאת? בשביב? ולמהה את בני ישראל בפייהם, המצוה לכתוב ס"ת כדי שילמדו בהם את התורה הקדושה. וממילא גם ס"ת שהוא חסר או יתר וمتנים אותן, הוא מהודר לכתהילה, כי זו גם צורת ודרך הלימוד - שמתהילה יש חסירות ויתירות, יש הו"א ומסקנא, מקשימים, מתרצים עד שמניגעים לתכלית המשקנא. וזה גם צורת הלימוד, שאדם לומד בספר זה נמחק מרוב שימוש - עוד פעם כתוב. וכאמור ס"ת אין המצוה שייתה כתוב, אלא שילמדו בו.

וכדברי התנא רבי מאיר כל הלומד תורה לשם: נוננת לו מלכות ומשלה וחיקור דין ומגלין לו רזי תורה ונעשה כמשמעות המתגבר וכנהר שאינו פסק והוא צנע וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלונו ומרוממתו על כל המעשים. וכל אלו הדברים התקיימו בריבינו בתר שאות וביתר עוז. מפורטים דברי רבינו המהרה"ז⁵ שכتب שככל האמור שעוסק בתורה לשם התנא רבי מאיר מכחישו, שהרי אמר כל העוסק בתורה לשם זוכה לדברים הרבה ומגליים לו רזי תורה, ונעשה כנהר שאינו פסק והולך, וכמשמעות המתגבר מלאו, הינו בלתי להצטרכ לטrhoח ולעין בה ולהוציא טיפין טיפין של מימי התורה מהשלע, והנה מי שלא השיג כל זה יורה שאינו עוסק בתורה לשם ההלכתה, ומיסים המהרה"ז: "ומי זה איש אשר לא ייזלו עיניו דעתות, בראותו המשינה הזאת ורואה חסרון ופחיותתו", ונראה מדבריו שבאמת כתיבת אפיקו על חכמי דורו, ואם בארזים נפלת שלחתת מה נעה אכן יתמי בתר יתמי. ואמנם כל דברי התנא, אחד לאחר, התקיימו במרן רבינו עובדיה יוסף צוקל"ה, ואדרבה הוא היה אותן ומופת לדברי התנא רבי מאיר.

שמעתי מת"ח סיפור מופלא על רבינו שביקש, אם אפשר שיכתבו לו ספר תורה כסדרן. כידוע, מזויה ותפילין שלא נכתבו כסדרן - פסולות. הספר כרך קריית שמע, פתואם הוא מגלה שבתחלת המזויה יש איזו טעות, הוא שכח איזו יוד' אחד. הוא רוצה להוציא את היי"ד - פסול. צריך לחתוך את המזויה שלא ישמשו בה בטעות, ולגונזה. אותו הדבר בתפילין, צריך לכתוב את כל הפרשיות כסדרן. אבל ספר תורה, לא ציריך כסדרן. אדם כתב ספר התורה: בראשית, נוה, לר, וירא, אווח עכשי' ב'זאת הברכה. בהתאם הוא רואה שיש טעות בבראשית - הוא יכול לתקן.

הרבי ביקר, תבאיו לי ספר תורה שנכתב כסדרן. לא שום טעות! שום דיבור! שום דבר שהיה צריך לתקן. עשו ספר תורה כסדרן, עבדו על זה שנים על גבי שנים. הרבי שילם טבין ותקילין, ואז הביאו לרבי הספר. הרבי שמח שמחה גדולה, ואמר: עכšíי כל מי שתבאיו אותו לפה אני עלה אותו בספר התורה זהה, הוא עלה בספר התורה, יברך, אני אקרא - והוא מיד יחוור בתשובה. מהקדושה של ספר התורה זהה, שנכתב בקדושה, בטהרה, בהידור כסדרן. היו מבאים לפניו איש אחד רוחק מהתורה וממצוות, לא שומר שבת. הרבי אמר: תבאי אותו, תעלה אותו. מעלה אותו, מיד אחרי ספר התורה אותו אדם בוכה ומתקבל עליו שבת. מקבל עליו תפילין. מקבל עליו מצוות. זה אותו אדם בוכה ומתקבל עליו שבת. קר שמע אותו תלמיד חכם. אין יודע הקדושה של ספר התורה. קר הרבי אמר. קר שמע אותו תלמיד חכם. אם היסיפור הזה נכון או לא, אבל זה פלא פלאות.

למה ספר תורה לא ציריך כסדרן?

כתב ו'הי הדברים האלה, בהוויתן ירין, ודורש הספרי 'האלה', למעט ס"ת שלא ציריך כסדרן. אמנם יש הידור לעשות ס"ת כסדרן, ובאמת מצאי בשוו"ת הרדב"ז, שכותב, למה באמת ס"ת לא ציריך כסדרן? לכארה, מה יותר קדוש - תפילין ומזויה ציריך שייהי כסדרן וספר תורה לא ציריך? אומר הרדב"ז: ומה תפילין ומזויה ציריך שייהי כסדרן וספר תורה לא ציריך? אמ' קר, דע לך שס"ת אי אפשר לעשות אותו כסדרן. לא ניתנה תורה למלאכי השרת. אם כן, אם תעשה ס"ת שייהי רק כסדרן לא יוכל לכתוב ס"ת, תמיד ימצאוizia פסול, זהו, כל הספר תורה פסול? ציריך לכתוב הכל מחדש! לכארה, לפי הטעם של הרדב"ז זה עניין של דרבנן. מהתורה ודאי שיש עניין בסדרן.

יצא לתרומות רעה. עכשו ערב יה"כ הוא התעורר בתשובה, ובא להתפלל בישיבה. כל יום הכהנים וגם בלילה נשאר בבהמ"ד. לפני שהתחילה את תפילת הנעילה רה"י נשא דברי התעוררות וחיזוק, ואומרו שכ' אחד צירק לקבל עליו קבלה טוביה. הבוחר הזה לא ידע איזו קבלה קיבל על עצמו. הוא ניגש לראש הישיבה, ואמר לו: כבוד הרב, איזו קבלה אני קיבל עלי? אמר לו הרב: אני אגיד לך, אבל האם אתה תקבל זאת על עצמך באמות? אמר לו הבוחר: בודאי! אני נתן לך רב תקיעת כף שאני קיבל עלי את הקבלה ובצע"ה אקיים אותה. אמר לו רה"י: תקבל על עצמך כל חדש תשורי, לא פחות ים אחד, לשמר שבת. כל חדש תשורי! אמר לו: כבוד הרב, קיבלתי. נתן לרה"י תפיעת כף שכ' חדש תשורי הוא ישמר את השבת. ואז, נכנס לכל ההארות של תפילת הנעילה. אותו בחור כל חדש תשורי שمر שבת. בשבת האחרונה של תשורי, שבת שמחת תורה, שכח מהקבלה שלו. ערב שבת עוד בטרם שקעה השמש, התנייע את רכבו ונסע למסיבה על יד קיבוץ רעים. פתאום בשעה 4:00 אחרה"צ, ערב שבת, מתייחל לתקופו אותו מחשבות. הוא נזכר: אני נשבעתי לראש הישיבה שלי שאני אשמור שבת! איך אני נמצא בה? איך באתי להה? איך אישiar פרה? וכך התלבט בן להישאר, לא להישאר. התחליל לפלפל, הרוי הוא היה פעם בחור ישיבה... התחליל לעשות לומדות. עכשו שמחת תורה, אולי זה כבר שיר לחודש חמשון... אמר לעצמו: קבלה זו קבלה. אני חזרו! לא נשאר בה! אניabo באbaum הבהר שיעשו.

chor, וניצל!

אותו ראש ישיבה מספר: עכשו אותו בחור chor לישיבה, ואמר: מעתה אני לא בא רק ביום כיפור, אלא שבתי בבית ה' כל ימי חי! הוא לא מוכן לצאת מכותלי הישיבה.

מתוך הדבר הנורא שאירע, שומעים על ניסים, ודברים מופלאים. רבינו יהונתן אייבשיץ' אומר דבר מיוחד, שחשיבותו לדעת: הקב"ה אומר לדוד המלך, "הנני מקים עלייך רעה מביתך", ובנו של דוד המלך, אבשלום, מורד בו. דוד המלך מגנה את שלמה שהוא מלך - אבשלום מורד, הולך, מקים מהתרת, מקים לו פולחן. נגד אבא שלו. איך צער, זה דבר? עונש כזה נורא? שבן אדם, מתוך ביתו של דוד המלך, מורד בו? יוצא נגדו? חז"ל אמרים ע"פ "מוזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו", מזמור לדוד? קינה לדוד מיבעי לי! אמר רבינו שמעון בן אבישולם, כיון שאמר הקב"ה לדוד, הנני מקים עלייך רעה מביתך היה עצב, שמא עבד או מזיר הוא שאיןו מיריחס, כיון שרואה שהוא אבשלום משומם כך אמר "מוזמור". והדבר אומר דורשני, אדרבה אתה רואה שבך הוא וזה שיוצאה נגדך, האם יש לך צער ותוגה גדולה מזו? מתרץ רבינו יהונתן אייבשיץ': אדרבה ואדרבה, כיון שדוד המלך ראה שדווקא בנו הוא זה, הגם שעלו פי הטבע צירק הוא לא אהוב את אביו, ובכל זאת מורד בו, זה מראה על השגחה פרטית! ודוד המלך שמח בזה. כי ברגע שהקב"ה עושה דבר שהוא לא על פי הטבע, אז הוא יודע בעיל שזה מאת ה' וرك מאת ה'. אין לתלות בדברים אחרים. לכן, אומר רבינו יהונתן אייבשיץ', דע לך, כשהבאים על עם ישראל ח"ו דברים קשים שהם לא על פי הטבע - זה לא הסתר פנימ! זה גילוי פנים שבBOR הסתירה!

באותה שעה בדיקון לא יכולו לירוט בגדר, ובבדיקה השב"כ לא היה מעודכן, פתאום הצליחו להשתלט על המצלמות, להשתלט על השומרים, לכבות תחנות

זהה גם הסוד של אלו רצים והם רצים, אלו רצים ומקבלים שכר, וידוע שהפריוש הוא שמקבלים שכר בלימוד גם על מה שטוענים בלימוד, גם על ההו"א, כי הוא צורת הלימוד, שמלפללים ומלבנים את ההלכה עד שmagim להקר האמת.

על כל פנים, אנחנו לא יודעים אם באמת חכם עובדייה ביקש שיכתבו לו ספר תורה כזה או לא. מה שבתו, שודאי הוא, בכוח התורה שלו, ודאי השפע על האומה כולה. לא משנה באיזה ספר תורה. אלא כשאנשי ה' רואים אותו, היו מbijיטים בו פניו הקדושים, כבר היו מתקרבים לתורה ולעבודת ה', כבר היו מתעוררים בתשובה.

כמו פעמים סיפרתי איך שכ' מילה שלו השפיעה מתחילה העולם ועד סוף. אך אנשים חזרו בתשובה, מדברים פשוטים שהוא אמר. פעם אחת הרב דבר בשיעור בהלכות שבת, האם מותר לקנה בשבת את האף בכוח או צריך להיזהר בעדינות שלא תלשו שערות, שלא יעבור על איסור תולש. מה עשו בתקשורת? עשו מזה ליצנות ולעגנו. אישชา אחת בתל אביב שמעה את זה, אמרה: "אווי ווי, קר חמורה שמירת שבת?!" היום החופשי היהודי שלה היה שבת. היו לה ילדים, את כל הילדים והנכדים שלה, הייתה מושיבה בשבת גוזזות להם את הצייפוריינים. אמרה: ככה זה המור? מהיים והלאה אני לא גוזזות להם את הצייפוריינם בשבת. הבינה שאסור. מסכנים, רוחקים לא יודעים. ומהו גוררת מצה זה התעוררה בתשובה.

עכשו לאחר המתקופה הרצחנית הנוראה בשמחת תורה, הייתה התעוררות גדולה על שמירת שבת. ככל שמעו על הספר שהיה עם אותו יישוב 'עלומים' ו'סעד' שבו לhicnש שם. ספר לימי שבעה 'עלומים' קיבלו על עצמן כמה שבועות לsegur את השער. הם יישוב שומר שבת, אבל עד לפניה שבועות, שבועים-שלושה, השער עוד היה פתוח בשבת. לפניה שלושה שבועות קיבלו על עצמן, זהו! פה שמירת שבת מהדרין. וראה זה פלא, אין אפילו שומר בcnishe! ספר ליהודי שראה, איך המhablim מגיעים לישוב אלומים עם אופניהם. בכל מקום, ISR המרגו את השומר, לקחו את השלט ופתחו את השער. שם הם מגיעים, יורים לכיוון עמדת השומר - אין שומרים שבת?

ספר ליהודי, הוא אומר לי שהסיפור מכלי ראשון. יש כאן, לצערנו, שmagim לבית הכנסת רק מיום כיפורים זה עד יום כיפורים הבא. כדיודע, את כל נdry אמורים ברכביות: מיום הכהנים הזה עד יום הכהנים שיבוא עליינו לשולם. והחzon בוכה. על מה הוא בוכה? יש כאן שאמורים שהוא בוכה, כי הוא מסתכל, והוא שיש אנשים ביום הכהנים הזה עד יום הכהנים הבא שיבוא עליינו. הכהנים הבא שיבוא עליינו. הוא בוכה עליהם!

תשמעו סיפור שרירע השנה. ראש ישיבה אחד, עבר יום כיפורים, כשהוא מתבונן בכל בחורי הישיבה שממלאים את היכל הישיבה, פתאום הוא מבחין בחור אחד שנכנס, ולפי חזונו מדובר בחור רוחוק מהתורה ומצותות. והנה הוא מבחין שהוא מכיר אותו! זה היה בחור שלמד בעבר בישיבה, ומסכן

ספריו של המוזבר

הרב יוסף זוי סיבין טוב שליט' א
אשר נתקבלו באהבה וזיבחה
בעולם התורה וחכו להסכמה
הילהת של מrown רביינו עובדיה
יוסף אצ"ל בכתב יד קודשו

הָבְלִיאוּ בָרְכָתָ לְבִיתְכֶם!

הושא	שם הספר	.1
על כל פרשיות התורה בכרך אחד. יורו כ-1300 עמודים נוספים.	"אשכול יוסף" על התורה	.2
בכל פרשיה פרשנות קשות ותיריצים רבים. יערן בוגר טען והעת מילוי פרומו, סמניה, ספר משתקע, עלה וגוזן רב מבci!	"אשכול יוסף" המוראה	.3
עמירישב"י ומינו! ספר מורה, ספרנים אמרים אגד למתנה והוקהה. ספר אגד ומשקע מדר!	"אשכול יוסף" הגונש"	.4
על כל הנטגה, כל התיריצים והקסיות, וכן עוד עשרות נושאים מתרחקים להודש נסן, כמו: Ճדשא, שרת'הם, ועוד רב מבci! ונורת'ה מכות מוצעמעטן.	"אשכול יוסף" מודדים	.5
קשיות וחוות ותיריצים ריבים על כל מועד השנה, ערך בובו טעם וועיטה. חדשי!	"שאגת יוסף" סכה ורפוואה	.6
עניני סכתה, רפואה, ופקוח נפש בלחלה ובאדורה. תומאים פאר בעית מלחהה מרוק ומעיין שבת לב העזין.	"טבעת יוסף" חופה וקידושין	.7
כל ענייני מגהה וחופשה בהלה ובאגודה הלוות, וגעיגת פה ורובה בשליכ לול טעמי המנאגים, דישיות לשען ברכות והונת הבית מנעה ממכירת ומפארת להחטים ולכלות.	"מעדי יוסף" ברית מילה	.8
בן וחנאים 60 טומחים דודע אגין לא מל שענינה, והלא ירים אם כל התורה. (לאחר שאל לפני כמה שנים, השגנו עתה כמה כרכים בדידין).	"כרום יוסף" מגילה	.9
טההורת חדש עם מסכת מגילה בחותימת הספר: יורו כ-10000 עמודים. לע' כל מסכת דף דף. הלה אגדה, שלילן קשות מתרחקות ותיריצים רבים.	"כרום יוסף" מגילה	.10
הספר והויר שמקיף את כל מסכת מגילה	"כרום יוסף" בבא קמא	.11
חידושים ע"ס הר' לע' כל מסכת, לעללה כ-1000 עמורדים. (לאחר שאל לפני כמה שנים, השגנו עתה כמה כרכים בדרידין).	"כרום יוסף" בבא בתרא	.12
חידושים ע"ס הר' על כל המסכת.	"כרום יוסף" גיטין קידושין	.13
סוגיות עין – מ dred ב ע' "ב", ומ dred מ"ד שליכ כל הקשות בסוגיות ותיריצים רבים עו' אווא למלכינון בשיטות, ולהלום למלמד עם ביזים, למלומדים ולכל תושביה. רב מכך! ונורת'ה מכות מוצעמעטן.	"שיעורי" "כרום יוסף" קידושין	
על כל מסכת תורה על סדר הדרכ שילוב קשות מתרחקות ותיריצים רבים, מלא נשאים אגדה	"כרום יוסף" סוטה	

ספרא יודע?? הלו מיל בספרים יודע! מתי כוחות ועריבות התורה!!!

לבירורים והזמנות: 054-84-60008/7

ל hasilג באנוניות הספרים המבווחות
 סודו לירנו הפצת ספרדים | רירדי הספרדים | מלכי ישראל 3 מיל שיטרבך
 קומונה | יפה נף צממת בר אילן | הספרייה הספרדית רה' דוד ע' בנק
 הדואר | הפצת ספרי קורש'ה | מוסיזין | ולדמן דב' בעלה | מורה
 אשקלון | תשומשי' קדר'ה | כרמלה אן אליאת'ו
 בני ברק: הרוב שאול שלומון סוקולוב כנסיה בר' 40
 0527618640
 איזיבר הנטרכטן דרכוינטל | ייל'ז היינקלן | אאנזיגער גאנזעל גאנז

משטרה, ל��חת מידע, דברים שאפירלו הצבא לא נערך ולא חלום עליהם. איך כל זה קרה? ישנה תשובה אחת לכל השאלות: אם ה' לא ישמור עיר שוא שקד שומר. הכל נעשה בהשגחה. לכל הדעות, המחברלים הטענו לנו כבר שנתיים. ארבעה ימים לפני כן כבר קיימו כל המתבללים פקודה, וכי זה על פי הטבע שהשבר"כ והצבא והמשטרה ואף אחד - לא ידעו את כל אשר נעשה? זה הרוי דברים לא על פי בינוינו. אלא בואים באנו י"ד בר'

היה בישובafari יהודי בגיל 93, העוזרת שלו שמתפלת בו הייתה איתה שם. מתחילה הם התחכאו בממ"ד ונעלמו אותו. כשהמחבלים הגיעו, דפקו ודקפו, כמובן הם לא פתחו. המוחבלים הלו והשתרר שקט מוחלט במקומם. אחרי כמה דקות הם שומעים רעש, הם הבינו שהמחבלים באו עם כל' עבודה, שברו ופירקו את כל הדלת. הבן אדם בן ה-93 יושב שם עם העוזרת שלו. המוחבלים שמו לו איזיקים על הידים. פניו של הזקן נעשו חיורות, המתפלת שלו פנתה למוחבלים וביקשה אם אפשר להוריד לו את האיזיקים שהוא תבוקד לו להזעם ומתן לו טיפולות? על פי הטבע שום יסירו את רוצחים, שככל התאווה שלהם זה רק לרצוח ולשפוך דם. וכי זה על פי הטבע שום יסירו את האיזיקים? היסירו לה את האיזיקים, והניחו לה ליתן לו טיפולות. היא נתנה לו טיפולות. אחר כך התחליו לתקח אותם החוצה. ב"מ שרפו לו את הבית לעיניי. ולקחו אותם כדי להעתיק אותם לרכב, לחתת אותם לשבי. לא היה מקום ברכב, הרכבת מלא עד אפס מקום! אין מקום. אמרו להם: תחכו פה בדשא. מסכן, מצד אחד הבית שלו עולה בלבהות, ומצד שני המוחבלים. עמד שם, והරהר בתשובה, ביןתיים הרכבת התניע והמוחבלים צו לרגע הциדה, מיד הם נמלטו לאיזה בית שהיה שם בסמוך, נכנסו שם, לא לממ"ד, הם ישבו שם 9 שעות עד שבאו הצבא ופינו אותם. תראו מה זה, איך לכל אחד נגיד מה יהיה איתו. הכל כתוב! מה יהיה עם כל אחד. לא כתוב בניירות של החמאס ימ"ש. הכל כתוב למעלה במכoon – זה יהיה בחיים, זה ילך לשבי, זה יחווץ, אבל זה גם כה של הרהור תשובה. אחר כך סייפו שאוטו היהודי, היה גם בשבי במצרים במהלך מלחמת ששת הימים, פעם שנייה היה שבוי בידי החמאס ימ"ש, ועם כל גיל המופלג עמדו לו יד הרשותה העלינה וניצל.

כוכם שמעו את הסיפור שארע עם אותו זוג מבוגרים שהיה 3 מחבלים בדירות מהשעה 29:11: בבוקר, עד שהצבר פרץ לתוך הבית בשעה 2:00 בלילה. אתם יודעים כמה שעות עשו משא ומיתן עם המהבלים. המהבליםשמו רימון על הראש של האישה. כולם אמרו שהיא דיברה עם המהבלים בערבית, נתנה להם לאכול. אמר לי מישחו שהוא מכיר את המשפחה איזית, והוא דבר איתם, ובבעל הבית עצמה סיפרה ואמרה שהמחבלים האלה ימ"ש וזכרם, אמרו לה: אל תדאגי, בסוף היום הם ישחטו את שניהם, אותה ואת בעלה. וכי זה על פי הטבע שבסופו של יום ואותם שלושה מחבלים חוסלו, ואותו זוג מבוגרים יצאו חיים ובריאים, ללא שום פגע, ואפיילו שעירה אחת לא נפלה מראשם ארצתה?! [קיצרנו מוחסר מקום, וא"ה המשך הדברים יופיע בספר החדש גלילי והב' העתיד לרואות או].

"עין זיימ למוועילקֿים בעה וצומכיה מאושער"

ו"ל לזכות ירידנו האוזים היקרים והצעיריים אהבי התורה ולומדייה

הגדיל תורה ולהדריה פטורי העלו אשים יוספ

גדעון ניסים חי ומר אדרן ניסים

בכלל הברכות יבורך ר' רידען הילך והנכבד **שלכומי ניסים** ב-^{ה'}

סאלם אלילן בן מסעירה צ'יל גורודת כת גורגדה ע'א
יע'ז זיסים צ'ו גורודת ויל איטים מועלםן צ'ו סלמה ויל,
וכענ'ז מיכאלן בן הוודה זיל,

לְהַאֲזָה לְשִׁיעָרֵיו הַמּוֹתְקִים עַל
הַרְבָּה יוֹסֵף זֶ' סִימָן טֻוב שְׁלִיטָה א'
מוֹזֵבֶר סְדָרַת הַסּוּרִים כְּרֶם יְסֻף עַל הַשְׁבָּעָה

073-371-8053

לבדל מ' שזיהור זה אונר בישיבות עין הרכיז.

[View Details](#) [Edit](#) [Delete](#)

בשווין ז' משלב ג' – במאגרת שוברתנו ובכל האשיותו ימאמננו בראויים לנוסחאות:

פרק השבוע / הלכה ומנהג / מוסר ואגדה / ועוד

ניתן להוריד את השיעורים בקול הלשון

Digitized by srujanika@gmail.com

第二章 会议与谈判

האזנה לשיעורי המחבר

073-371-80-53